

Με τη βούλα ευρωπαϊκού νόμου το επόμενο στάδιο εκφασισμού στην ΕΕ: Απελάσεις και επιδρομές εμπνευσμένες από την ICE των ΗΠΑ (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 10/04/26.

Περιεχόμενο

Με τη βούλα ευρωπαϊκού νόμου το επόμενο στάδιο εκφασισμού στην ΕΕ: Απελάσεις και επιδρομές εμπνευσμένες από την ICE των ΗΠΑ

Καθώς η Ευρώπη εκφασίζεται, με τη στρατιωτικοποίηση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής ως αποτέλεσμα και της εντατικοποίησης της πολεμικής της ετοιμότητας, τα ευρωπαϊκά κράτη εφαρμόζουν πολιτικές απανθρωποποίησης και εξαντλούν τον αυταρχισμό τους στις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Αυτό που τα προηγούμενα χρόνια έγινε κοινή πρακτική σε πολλούς από τους κρατικούς θεσμούς, έρχεται τώρα να πιστοποιηθεί και με τον νόμο. Η νομιμοποίηση της βίας έναντι των καταπιεσμένων αόρατων «εχθρών» -που για χρόνια τώρα έχουν προσωποποιηθεί ως τα άτομα που μεταναστεύουν προς την Ευρώπη- είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ολοκλήρωση και εμβάθυνση του φασισμού μέσα στην κοινωνία.

Στις 26 Μαρτίου 2026 το ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε θετική θέση σε προσχέδιο του λεγόμενου «Κανονισμού Επιστροφών». Η θέση προωθήθηκε και στηρίχθηκε από τις ακροδεξιές και δεξιές παρατάξεις της Ευρωβουλής ενώ σχεδόν 50% των βουλευτών του φιλελεύθερου/κεντρώου Renew απείχαν.

Ο Κανονισμός θα τύχει περαιτέρω επεξεργασίας και θεσμικής διαπραγμάτευσης πριν τεθεί προς ψήφιση για να γίνει ευρωπαϊκός νόμος με άμεση εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Θα αντικαταστήσει την υφιστάμενη Οδηγία Επιστροφών του 2008, η οποία θέτει ένα κοινό πλαίσιο απελάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αφήνοντας όμως διακριτική ευχέρεια στις χώρες μέλη για τον τρόπο εφαρμογής του. Αντιθέτως, ένας κανονισμός της ΕΕ θεωρείται άμεσα εφαρμοστέος νόμος κάθε χώρας μέλους.

Τον Σεπτέμβριο του 2025 πάνω από 200 οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών υπέγραψαν κοινή δήλωση ζητώντας την ολοκληρωτική απόρριψη της πρότασης του Κανονισμού λόγω του τιμωρητικού του χαρακτήρα και των κινδύνων που περιέχει για άτομα χωρίς χαρτιά αλλά και για τις τοπικές κοινότητες ευρύτερα.

Οι κύριες και πιο ανησυχητικές πρόνοιες είναι οι ακόλουθες (πηγή PICUM):

- Η επέκταση των χωρών στις οποίες μπορούν να απελαύνονται άτομα εκτός της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων χωρών με τις οποίες αυτά τα άτομα **δεν έχουν καθόλου προηγούμενους δεσμούς**, και η δημιουργία κέντρων απέλασης εκτός της ΕΕ όπου άτομα θα κρατούνται ή θα περιορίζονται μέχρι τον προσδιορισμό του ασύλου τους ή οποιωνδήποτε άλλων διαδικασιών που εκκρεμούν. Αυτές οι συμφωνίες ονομάζονται **deportation hubs** και πρόσφατες προσπάθειες (όπως η συμφωνία της Ιταλίας με την Αλβανία και προηγουμένως του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ρουάντα) απέτυχαν λόγω νομικών κωλυμάτων.
- Η **απαίτηση** από τις χώρες να εφαρμόσουν ακαθόριστα, ευρείας κλίμακας μέτρα εντοπισμού ατόμων χωρίς χαρτιά προκειμένου να διευκολυνθεί η απέλασή τους. Οι πρακτικές αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν αστυνομικές εφόδους σε χώρους εργασίας και σε δημόσιους χώρους, επεμβατική και αδιάκριτη χρήση τεχνολογιών επιτήρησης, racial profiling και, σε ορισμένες περιπτώσεις, υποχρεώσεις για εργαζομένους σε δημόσιες υπηρεσίες, όπως σχολεία και νοσοκομεία, να καταγγέλλουν άτομα που δεν έχουν χαρτιά.
- Η **μαζική επέκταση της διοικητικής κράτησης μεταναστών**, τόσο ως προς τη διάρκειά της (έως και δύο έτη) όσο και ως προς τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να επιβληθεί. Για παράδειγμα, η παράτυπη είσοδος στην Ευρώπη ή η έλλειψη στέγης ή εγγράφων θα δικαιολογεί από μόνη της τη διοικητική κράτηση. Αυτό ουσιαστικά μπορεί να καλύπτει όλους τους ανθρώπους χωρίς χαρτιά. Η πρόταση επιτρέπει, επίσης, τη διοικητική κράτηση παιδιών παρά τη διεθνή δέσμευση των κυβερνήσεων να θέσουν τέλος σε αυτή την πρακτική.
- Περιορισμοί στην πρόσβαση σε άδειες διαμονής και **αύξηση της παρατυπίας**. Περισσότερα άτομα θα ωθούνται σε καθεστώς παρατυπίας και νομικής αβεβαιότητας, καθώς η πρόταση απαιτεί από τα κράτη μέλη να εκδίδουν άμεσα διαταγές απέλασης παράλληλα με κάθε απόφαση λήξης νόμιμης διαμονής, χωρίς προηγούμενη εξέταση άλλων επιλογών καθεστώτος σε εθνικό επίπεδο. Η πρόταση καταργεί την υφιστάμενη υποχρέωση εντοπισμού και αξιολόγησης άλλων ατομικών περιστάσεων πέρα από τον κίνδυνο επαναπροώθησης αποδυναμώνοντας ακόμη περισσότερο την προστασία για όσα δεν μπορούν να απελαθούν, και αγνοώντας ότι, σε πολλές περιπτώσεις, η «επιστροφή» μπορεί να μην είναι κατάλληλη ή ακόμη και δυνατή.
- Αυστηρές κυρώσεις και τιμωρίες για την παραμονή με καθεστώς παράτυπης διαμονής. Η πρόταση επιβάλλει κατά τρόπο δυσανάλογο και μη ρεαλιστικό την απαίτηση συνεργασίας ατόμων στα οποία έχει εκδοθεί διαταγή απέλασης, όπως για παράδειγμα να υποχρεούνται να παρέχουν έγγραφα ταυτότητας που ενδέχεται να μην διαθέτουν, να υποβάλλονται σε έρευνα σώματος και αντικειμένων ή να αναγκάζονται να συνεργαστούν με τρίτες χώρες για την έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων. Σε περιπτώσεις «μη συμμόρφωσης» προβλέπονται τιμωρητικές και βαριές κυρώσεις όπως χρηματικά πρόστιμα, απαγορεύσεις εισόδου, περιορισμούς στην οικειοθελή αναχώρηση, καθώς και **άρνηση παροχών, επιδομάτων ή αδειών εργασίας**. Προβλέπονται, επίσης, πρόσθετες ειδικές κυρώσεις για λόγους «ασφάλειας και δημόσιας τάξης», οι οποίοι ορίζονται αόριστα και θα μπορούν να εφαρμόζονται καταχρηστικά.

Η πρόταση που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να προχωρήσει στη νομοθετική διαδικασία περιλαμβάνει, επίσης, και τη δυνατότητα επιδρομών σε σπίτια με σκοπό την εύρεση ατόμων «παρανόμως διαμενόντων».

Παρά το γεγονός ότι οι πλείστες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήδη εφαρμόζουν σκληρές πολιτικές έναντι των μεταναστών, η νομιμοποίηση της αντιμεταναστευτικής βίας μέσω ευρωπαϊκού κανονισμού είναι μια κλιμάκωση που επιχειρεί να εισαγάγει πρακτικές παρόμοιες με αυτές του ICE στις ΗΠΑ. Ο Κανονισμός δεν νομιμοποιεί μόνο αυτή τη βία, αλλά την επιβάλλει, καθώς εμπεριέχει υποχρέωση των κρατών να διεξάγουν επιδρομές με σκοπό την εύρεση ανθρώπων χωρίς χαρτιά και να εκδίδουν άμεσα διαταγές απέλασης εναντίον τους, χωρίς καμία προηγούμενη εξέταση εναλλακτικής λύσης, ενώ δημιουργεί και υποχρέωση σε κάποια δημόσια πλαίσια να «καταγγέλλονται» οι άνθρωποι χωρίς χαρτιά. Επιπλέον, η πρόταση για τον Κανονισμό εισάγει διάφορες τιμωρητικές και

εξαναγκαστικές διατάξεις για συνεργασία με τις αρχές με σκοπό την πραγματοποίηση της απέλασης ατόμων που εντοπίζονται χωρίς νόμιμη διαμονή.

Καθώς οι πόλεμοι εντείνονται, εκτοπίζοντας εκατομμύρια ανθρώπους, η «Ευρώπη φρούριο», με τις ευχές της αστικής δικαιοσύνης και της «δημοκρατίας», μετατρέπεται η ίδια σε ένα βίαιο πεδίο καθημερινού πολέμου. Η διαιώνιση των καθεστώτων επισφάλειας των ατόμων αυτών, ο μόνιμος εκφοβισμός, η απειλή της κράτησης, ο βίαιος διαχωρισμός οικογενειών, ο εγκλεισμός παιδιών, η απέλαση ανθρώπων σε χώρες με τις οποίες δεν έχουν καμία σχέση, ο εξαναγκασμός τους να συνεργαστούν υπό την απειλή αυτής της βίας διαμέσου ευρωπαϊκού νόμου είναι το νέο πρόσωπο του «φιλελεύθερου φασισμού» στην Ευρώπη σήμερα.

Πρώτα δολοφονούν και τιμωρούν τα «ξένα» αυτά σώματα, καθώς για χρόνια τώρα χτίζουν και κανονικοποιούν την ιδέα ενός αόρατου εχθρού που χρειάζεται εξολόθρευση. Αφού συνηθίσαμε τον πνιγμό δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων στις θάλασσες «μας», σιγά σιγά συνηθίσαμε και συμφωνήσαμε ότι οι άνθρωποι μπορούν να είναι «παράνομοι» και συνεπώς αξίζουν να απελαθούν, να κρατηθούν, ακόμη και να σκοτωθούν. Τώρα θα επιτρέψουμε, μέχρι να συνηθίσουμε, να μπουκάρουν αστυνομία, στρατοί και κάθε άλλης λογής милитарιστικό «σώμα ασφαλείας» σε δημόσιους χώρους, στους χώρους εργασίας μας, στα σπίτια μας, για να εντοπίσουν αυτούς τους δήθεν «παράνομους» ανθρώπους.

Η νομιμοποίηση των φασιστικών θανατοπολιτικών της ΕΕ εις βάρος των μεταναστών έρχεται να κανονικοποιήσει ακόμη περισσότερο το πολεμικό και αστυνομικό κλίμα και καθεστώς φόβου που καλλιεργεί η (ακρο)δεξιά με τη σιωπηλή συνηγορία των φιλελεύθερων κομμάτων στην Ευρώπη. Παρά τις ελλείψεις και την ανικανότητα του φιλελεύθερου μοντέλου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να οδηγήσει σε πραγματική κοινωνική χειραφέτηση, η υπεράσπιση της οικουμενικότητάς τους στο νομοθετικό επίπεδο παραμένει σημαντική. Παραμένει, επίσης, σημαντικό να ξεσκεπάζεται η υποκρισία της φιλελεύθερης άρχουσας τάξης, που για χρόνια τώρα φλερτάρει με την ακροδεξιά, στρώνοντας τον δρόμο για την άνοδο του φασισμού.

Η ώρα για να αντιδράσουμε σε μια τέτοια κλιμάκωση είναι τώρα.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2026](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:ice>

Last update: **2026/04/18 09:31**

